

FASHION PHOTOGRAPHY

Stanislav PETERA

Autorem fotografie na titulní straně časopisu PHOTO life č.70 je profesionální módní a reklamní fotograf Stanislav Petera. Snímek malé holčičky s parukou mne zaujal krásným svícením, zpracováním, profesionalitou a samozřejmě i zajímavým námětem. Oslovila jsem tedy Stanislava a zde vám nabízím rozhovor s ním, uvidíme, zda-li nám ze svého fotografického umění prozradí něco zajímavého.

Nejprve bych se vás ráda zeptala, jak jste se vlastně k fotografování dostal, co vás nejvíce ovlivnilo a kde se ve vás vzala ta ambice stát se reklamním fotografem?
Jako kluk jsem strávil půlku času v lese, byl jsem skaut, odtud pramení má nechuť zůstat při focení zavřený uvnitř, daleko raději fotím v přírodě. Hodně jsem četl, převážně sci-fi a fantasy, velmi brzy jsem také začal cestovat - žil jsem se svatými muži vysoko v Himalájích, proháněl se na koních po mongolské stepi, projížděl vlakem nekonečnou Sibiří...nějakou dobu jsem bydlel na nádherném francouzském venkově. Vše, co jsem na cestách a v životě potkal mě

nějak ovlivnilo a chtěl jsem to předávat dál, brát lidi do jiných světů, vyprávět příběhy o lidech, které jsem potkal. Fotografie mi to umožnila a to, že jsem se stal reklamním fotografem už bylo pak jen prolnutí toho, co mě baví i do toho, co mě žije.
Je těžké v dnešní digitální době obstát ve světě fotografie a užít se jako profesionální reklamní fotograf? Co je pro takovou pozici důležité?
Není to lehké. Jsou dva důležité faktory, které o tom podle mě rozhodují: Zaprvé se vaše fotografie samozřejmě musí něčím lišit, nestačí jen fotit dobře, musíte být něčím vyjimeční. Druhá podmínka

PŘÍBĚH O KROTITELCE KONÍ, FOCENÝ SE STOVKOU KLADRUBSKÝCH HŘEBCŮ, VOLNĚ INSPIROVANÝ PÍSNÍ DIVOCÍ KONĚ OD JARKA NOHAVIC

je pak umět jednat s lidmi - je potřeba řídit tým, který je u některých focení opravdu velký, dokázat lidem předat svou vizi tak, aby pak mohli svou práci dotvořit její jednotlivé části. Je potřeba dokázat pracovat s modely, uvolnit je a dostat z nich přesně to, co potřebujete. No a pak je samozřejmě nezbytné zachovat za každých okolností chladnou hlavu, dát všem okolo pocit, že přesně víte co děláte. Na bedrech reklamního fotografa leží obrovská zodpovědnost - on zodpovídá za to, že vše dopadne jak má a částky, které se kolem focení točí jsou mnohdy astronomické. Ustát tuhle zodpovědnost a naplnit očekávání klien-

ta a celého týmu je na téhle celé práci možná to nejtěžší, ne každý to dokáže. *Co si myslíte že je hlavním měřítkem toho, kdy je fotograf profesionálem?*
Profesionál se focením žije, je to hlavní náplň jeho práce. A hlavním měřítkem je podle mě to, jestli dokáže tvořit díla, která si udržují nějakou kvalitu - tak, aby klient dostal to, co od fotografa čeká. Je mnoho fotografů, kteří dokážou dělat nádherné fotky, ale spíše dílem náhody než cíleně, nedokáží úspěch opakovat. Když pak dokážete náhodu spoutat a vytváříte jedinečná díla i pod tlakem a opakovaně, je z vás profesionál. *Baví vás vaše práce? Jak k fotografování přistupujete?*
Baví, jinak bych ji nedělal. Jsem bliženeček, takže dokážu změnit život, práci i kontinent na kterém žiju během okamžiku. Jakmile mě práce přestane vnitřně uspokojovat, hledám jinou. *Stane se že se váš plán nevydaří a vy nenafotíte to, co jste původně zamýšlel?*

To je jako v čemkoliv jiném v životě - jsou horší focení a lepší focení. Klient bývá spokojený vždy, já sám mám některé své fotografie hodně rád, jiné vůbec. *Co vás ve fotografii nejvíce baví a co děláte pro své další vzdělávání?*

To, že mi fotka dává možnost vyprávět příběhy které chci - a tím, že jim mohu dát formu, kterou pak i vidí velké množství lidí, to mne velmi uspokojuje. To, že pracuji s opravdu zajímavými lidmi. No a v neposlední řadě to, že je stále co objevovat, kam se posouvat, že jsem ještě zdaleka nenarazil na své hranice a že stále vidím, že se mám co učit. Co se vzdělávání týče, učím se pořád. Ted' už ani tak ne v samotné fotce - tam je pro mě jednoduché si rozebrat jakoukoliv reklamní nebo módní fotku na 'součástky' - světlo, pózy, postprodukce - a vymyslet, jak bych ji mohl opakovat, spíš se zameruju na jiné, příbuzné formy vizuální komunikace. Studuji díla barokních a renesančních malířů, techniky, které využívají studia, zabývající se filmovými efekty a rozebírám si práci kameramanů ve filmech. To vše mi pomáhá když chci co neefektivněji předat nějaké sdělení nebo vyprávět příběh jedním jediným obrazem.

Myslíte si, že je v této branži důležitější mít vystudované školy, nebo mít talent?
Škola je podle mě spíš překážka. Ze zkušenosti vím, že kdykoliv mě něco začne bavit, naučím se to několikrát rychle-

Foto osobnost

photo LIFE

ji a do větší hloubky než bych mohl ve škole, navíc mě nikdo neomezuje a neškolkuje. Talent, vize a silná vůle při učení a překonávání té první, nejtěžší části jsou daleko důležitější. *Jakou fototechniku používáte a proč?*
Postupem času jsem zjistil, že používat tu nejlepší dostupnou techniku se vyplatí, hlavně kvůli spolehlivosti. Ta je pro mě u komerčních zakázek zásadní - nemohu si dovolit být najednou bez foťáku nebo světel, když mám na place 20 lidí a celá produkce jednoho dne focení stojí třeba několik set tisíc. Fotoaparáty používám buď Canon 1Ds Mark III nebo 5D Mark II, když fotím módu nebo komerční zakázky, kde nebude výsledný formát přesahovat A2, u větších formátů pak sáhnu pro Hasselblad H3 s 40-60mpx digitální stěnou. S tím ale fotím nerad, digitální středofórmát je stále velmi pomalá, neohrabaná

SNÍMEK: LUKÁŠ VACOVSKÝ

Jméno: Stanislav Petera
Věk: 26
Bydliště: Praha
Povolání: Módní a reklamní fotograf

PŘÍBĚH O KROTITELCE KONÍ, FOCENÝ SE STOVKOU KLADRUBSKÝCH HŘEBCŮ, VOLNĚ INSPIROVANÝ PÍSNÍ DIVOCÍ KONĚ OD JARKA NOHAVICY

a poruchová záležitost. Svítím zábleskovou technikou Profoto, nejlepší dostupnou na trhu a při zpracování fotografií mi pomáhají notebooky Apple s displeji Eizo a tablet Wacom. Software, který při postprodukci a zpracování fotografií používám je Capture One a Adobe Photoshop. Náhledy výsledných fotek si pak pro kontrolu tisknu na A3 tiskárně Canon.

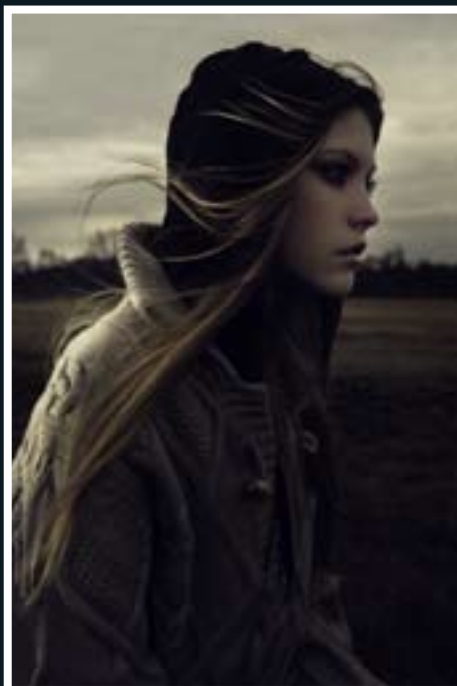
Jak se stavíte k počítačovým úpravám fotografií? Myslíte si že úpravy fotografií by měly mít své hranice?

Úpravy jsou pouze jedním z mnoha nástrojů k tomu, abych dokázal lépe předat svou vizi nebo dotvořit atmosféru. Postprodukce musí být vždy v sou-

ladu s celkovým konceptem, doplňovat ho, není samospasitelná - ze špatně nasvícené, špatně napózované fotky bez nápadu v Photoshopu mistrovské dílo nikdy neuděláte. Naopak z výborné fotky můžete úpravami vytvořit obraz, který diváka okamžitě vtáhne do příběhu a zanechá v něm silný dojem. Jediné hranice, které uznávám jsou hranice vkusu.

Co byste poradil našim čtenářům, jak mají smýšlet a kam mají směřovat, toužili-li po tom stát se profesionálem?

Mohu mluvit jen o reklamní a módní fotografii, v jiných disciplínách se se nepohybují. Tam platí, že první, nejdůležitější krok je začít o fotografiích přemýšlet jinak. Přestat fotit bez nápadu s tím, že ono to nějak dopadne. Je potřeba

ba mít předem jasnou představu co chci fotit, jaký příběh chci vyprávět a jakou bude mít atmosféru. Všechny detaily (výběr lokace, modelky, světlo, styling (oblečení), make-up i postprodukci) tomu už od začátku podřídím a nespolehat se na náhodu. Nikdy si neberu foťák do ruky když nevím, co budu fotit - na to je můj čas i čas všech lidí okolo příliš drahý. Další důležitá věc je pak samozřejmě zvládnout techniku (jak fotoaparát tak práci se světlem a následné úpravy) a komunikaci s modelem, ale to všechno přijde časem. Dobré je také se rozhlédnout kolem sebe, ať už na českou nebo světovou reklamní tvorbu, vybrat si fotky, které se nám líbí a zkusit si rozebrat jak vznikly a na začátku je klidně zkusit opakovat. Je to jako ve škole - nejdřív se pokoušíme opisovat do sešitu stokrát

dokola jednotlivá písmenka a časem si najdeme vlastní rukopis, kterého se dál držíme a tříbíme ho.

Čím se řídíte při výběru modelky na fotografování? Poznáte fotogenickou tvář, nebo nejprve provedete zkoušky, zda-li je dívka fotogenická a pro to které fotografování se hodí?

Každý módní fotograf má nějaký vkus, který je daný tím, kde vyrůstal, co ho ovlivňovalo a jaké typy žen/mužů ho přitahují. Já nejsem výjimkou, rád si na focení vybírám jemné, éterické modelky s něžnou tváří, velmi divčí typy. Co mne naopak zcela nepřitahuje jsou sexy prsaté odbarvené blondýny. Fotogenickou tvář už po těch několika letech co fotím poznám na první pohled, stejně jako většina módních fotografů.

Máte svůj fotografický vzor? Člověka, jenž vás inspiruje, nebo jehož obdivujete?

Je jich několik - z fotografů mě velmi inspiruje španěl Eugenio Recuenco - jeho temné, surrealistické příběhy mi často ukazují, kam až se dá u komerční tvorby zajít. Další, koho velmi respektuji je italský fotograf žijící v Paříži - Paolo Roversi. Jeho díla jsou pro mě dokonalým zachycením jemné ženské krásy a mistrovství, s jakým ovládá fotografické řemeslo mi bere dech. Mimo svět fotografie hledám často inspiraci u barokních malířů, například Rembrandta a ve filmu - třeba díla autorské dvojice Jean-Pierre Jeunet a Marc Caro mi jsou velmi blízká.

Prozradíte nám, jak jste fotografoval snímek dívky s kávou? Co bylo záměrem a jak jste provedl následné úpravy snímku?

FOTOGRAFIE DO KADEŘICKÉ SOUTĚŽE PRO SALON PETRY MĚHUROVÉ

TITULNÍ FOTOGRAFIE KE KOLEKCI ŠATŮ NÁVRHÁŘY HELENY MERTLOVÉ. FOCENO V KLÁŠTĚŘE CHOTĚJOV

Fotografie je součástí módní story pro valentýnské číslo časopisu Marianne bydlení. Atmosféra celého příběhu je inspirovaná barokními malíři, kteří využívali techniku šerosvitu či temnosvitu, to znamená, že celý obraz je utopený ve tmě a pouze část, na kterou chceme upozornit je zvýrazněna světlem. Další, čím se tato díla vyznačují bývají velmi dramatické mraky a divoké krajinné scenérie. Fotili jsme kousek za Prahou, ve Štěchovicích, na břehu Vltavy (některé z fotografií pak i přímo ve Vltavě). Na této fotografii je modelka napózovaná

tak, aby celá scéna evokovala odpolední odpočinek u šálku horké čokolády. Přivezli jsme si starožitnou kovovou lavičku, modelku oblékli do odpovídajících šatů a do rukou jí dali šálek s horkou čokoládou. Světlo na fotografii pochází ze dvou zdrojů: prvním je zapadající slunce, které krásně prosvětluje vlnící-se trávu za modelkou a les a vytváří celou atmosféru snímku. Kdybychom použili jen čistě denní světlo, modelka by měla v obličejích tmou, což nebylo žádoucí - doplnili jsme tedy daylight i zábleskem - záblesková hlava Profoto, připojená na bateriový generátor Profoto Pro-B2 s nasazeným Octaboxem, namířená zprava zeshora na obličej modelky. Ve postprodukční fázi jsme ještě posílili atmosféru několi-

KAMPAŇ PRO JAPONSKÉHO MÓDNIHO NÁVRHÁŘE

FOTOGRAFIE DO KADEŘICKÉ SOUTĚŽE PRO SALON PETRY MĚHUROVÉ

ka úpravami: vytáhli jsme při vyvolávání z RAWu nebe, které bylo přexponované, zvýraznili záři zapadajícího slunce za stromy a nakonec celou fotografii tónovali do zlato-fialových odstínů. Na mých stránkách najdete celou story i video z jejího focení.

Když se dívám na některé vaše reklamní obrazy, nedá mi nezeptat se: Je vám bližší fotografie nebo fotografika? A proč?

Sám nemám pevnou hranici mezi fotografií a obrazem - a upřímně je mi zcela jedno zda někdo používá víc nebo míň postprodukce. Co je pro mě důležité je, jak výsledné dílo působí a jestli na mě funguje nebo ne.

Na vašich snímcích se často objevují zvláštní módní doplňky, paruky, neobvyklé předměty, kde tyto věci pořizujete či zapůjčujete? Je to náročné či nákladné získat atraktivní, nebo neobvyklou věc pro fotografování?

To záleží. Mám kolem sebe tým velmi schopných lidí, který se o tyto věci stará a obecně věřím, že cokoliv mne napadne, je možné i zrealizovat. Zatím se to vždy povedlo, takže se nenechávám omezovat myšlenkami na to, že něco je nemožné. Většina věcí (i když to zpočátku působí nepravděpodobně) se dá dohodnout či zapůjčit zdarma či za minimální částky, když dokážete strhnout lidi svými nápady a vizí natolik, aby s vámi chtěli spolupracovat. Pak existuje ještě několik oblíbených zdrojů rekvizit - ať už Barrandovský fundus nebo různé bazary či bazary nábytku, kde vám půjčí vcelku cokoliv za směšný peníz.

FOTKA Z POKÁDKOVÉ MÓDNÍ STORY PRO HARPER'S BAZAAR, O HOLČICE PUTUJÍCÍ KOUZELNÝM LESEM ZA SVĚLEM

Řídíte se nějakým životním moudrem, které souvisí s fotografováním?

Jediné hranice, které existují, jsou v mojí mysli. Cokoliv si vymyslím je možné zrealizovat.

Podělíte se o nějaké vaše tajemství, co se týče fotografování? Já totiž věřím že každý profesionál nějaké to tajemství má...

Všechny technické záležitosti - světla, objektivy, megapixely jsou nepodstatné. Jediné, co se opravdu počítá jsou nápad a víze. Bez nich dobrá fotka nikdy nevznikne.

TECHNICKY VELMI NÁROČÉ FOCENÍ PRO DOLCEVITU - ZKUSTE SPOUTAT VODU A PŘNUTIT JI ABY SE TVAROVALA PŘESNĚ JAK POTŘEBUJETE!

Jste se svými fotografiemi spokojen, nebo míříte ještě výš?

Je několik (málo) fotografií, se kterými jsem úplně spokojený a nic bych na nich neměnil. Na většině ale po čase začnu vidět nedostatky, což je dáno tím, jak se učím a posunuji zas o kousek dál a je to myslím přirozený vývoj. Úplně spokojený myslím nebudu nikdy, vždy je co se učit a vylepšovat.

Děkuji za váš čas a přeji mnoho dalších úspěchů ve vaší práci.

SOŇA LECHNEROVÁ